

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobkyně **I. B.**

X

zastoupena advokátem Mgr. Pavlem Kandalcem, Ph.D., LL.M.
Burešova 615/6, 602 00 Brno

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**

Na Poříčním právu 1, 128 01 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025 č. j. MPSV-2025/13236-921,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 1. 2025 č. j. MPSV-2025/13236-921, *se ruší* a věc se *vrací* žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný *je povinen* zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v celkové výši 12 269 Kč do 30 (třiceti) dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího advokáta Mgr. Pavla Kandalce, Ph.D., LL.M.

Odůvodnění:

1. **Žalobkyně** podala žalobu kvůli nesprávnému výpočtu výše příspěvku na bydlení. Úřad práce jí ho sice přiznal ve výši 6 827 Kč měsíčně od října 2024. Ale nezapočítal do nákladů na bydlení měsíční zálohy za vytápění plynem ve výši 2 000 Kč. Žalobkyně se odvolala, ale žalovaný rozhodnutí Úřadu práce potvrdil svým rozhodnutím ze dne 14. 1. 2025, č. j. MPSV-2025/13236-921 („rozhodnutí žalovaného“).
2. Problém podle žalobkyně vznikl při změně dodavatele plynu. Žalobkyně si u nového dodavatele (společnosti Elimon a.s.; „dodavatel“) původně zvolila platbu povolením k

inkasu, ale pak na to zapomněla a platila zálohy bankovním příkazem. V žádosti o příspěvek zaškrtnula možnost, aby si Úřad práce zjistil údaje o nákladech na plyn přímo od dodavatele. Dodavatel ale pravděpodobně Úřadu práce nesprávně sdělil, že žalobkyně zálohy neplatila, protože v systému viděl neprovedená inkasa. Přehlédl skutečné platby příkazem.

3. Žalobkyně k odvolání přiložila výpisy z účtu, které prokazují tři platby za zálohy na plyn – 10. 7., 16. 8. a 10. 9. 2024. Vždy ve výši 2 000 Kč na účet dodavatele. Žalovaný však tyto výpisy vyhodnotil chybně. Zaměřil se pouze na neprovedené příkazy k inkasu a ignoroval skutečně provedené platby příkazem k úhradě. Vznikla tím absurdní situace, protože žalobkyně zálohy řádně zaplatila, úhrady doložila výpisy z účtu a dodavatel je dokonce zahrnul do ročního vyúčtování, přesto správní orgány odmítají tyto platby uznat.
4. **Žalovaný** ve vyjádření k žalobě potvrzuje, že Úřad práce přiznal žalobkyni příspěvek na bydlení ve výši 6 827 Kč měsíčně od října 2024, ale nezapočítal do nákladů zálohy za plyn ve výši 2 000 Kč za měsíce červenec až září 2024. Do nákladů na bydlení se totiž započítávají pouze náklady skutečně uhrazené v rozhodném období. K odvolání žalobkyně přiložila rozpis záloh, které měla hradit inkasem, a výpisy z účtu. Z těchto výpisů však žalovaný vyčetl, že příslušné inkaso ve výši 2 000 Kč v každém ze tří relevantních měsíců žalobkyně odmítla.
5. Úřad práce vyzval dodavatele k potvrzení výše nákladů za plyn uhrazených ve třetím čtvrtletí 2024. Dodavatel nahlásil náklady na bydlení za plyn v měsících červenec až září 2024 vždy ve výši 0 Kč. Na základě těchto údajů žalovaný odvolání žalobkyně zamítl. Vyšel z informací od dodavatele i z výpisů z účtu, které dokládají neúspěšné pokusy o inkaso.
6. **Ze správního spisu** ovšem opravdu plyne, že správní orgány udělaly chybu. Je v něm rozpis záloh od dodavatele pro žalobkyni. V něm se mj. uvádí číslo bankovního účtu dodavatele. A také data splatnosti relevantních plateb. Ve spise jsou dále i výpisy z účtu žalobkyně. Z červencového výpisu z roku 2024 plyne, že 10. 7. 2024 (v den splatnosti) žalobkyně odeslala na účet dodavatele okamžitou tuzemskou odchozí úhradu ve výši 2 000 Kč. Na konci červencového výpisu se v sekci *Neprovedené položky* uvádí odmítnutí inkasa ze strany plátce na účet dodavatele. Ze srpnového výpisu také plyne, že 16. 8. 2024 (čtyři dny po splatnosti) žalobkyně znovu odeslala na účet dodavatele okamžitou tuzemskou odchozí úhradu ve výši 2 000 Kč. A na jeho konci je opět informace o odmítnutí inkasa na účet dodavatele. Stejný scénář se opakuje v září – 10. 9. 2024 (v den splatnosti) žalobkyně zasílá dodavateli okamžitou úhradu zálohy a odmítá inkaso.
7. Je tedy nepochybné, že **žalobkyně měsíční zálohy za vytápění plynem ve výši 2 000 Kč za měsíce červenec až září 2024 uhradila**. Žalovaný i dodavatel (pokud žalovanému nahlásil náklady na bydlení za plyn v měsících červenec až září 2024 vždy ve výši 0 Kč) to zjevně přehlédly a nesprávně se zaměřily jen na informaci o odmítnutém inkasu. Dává však smysl, že ho žalobkyně odmítla, jestliže z jakéhokoliv důvodu danou platbu provedla přímým příkazem k okamžité úhradě. Žalobní námitky jsou proto důvodné.
8. Soud tedy zrušil rozhodnutí žalovaného pro nesprávně zjištěný skutkový stav a věc mu vrátil k dalšímu řízení [§ 76 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 78 odst. 1 a 4 soudního řádu správního]. Žalovaného v dalším řízení váže závazný právní názor soudu (§ 78 odst. 5 soudního řádu správního).
9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 soudního řádu správního. Úspěšné žalobkyni vzniklo právo na náhradu nákladů řízení. Výrokem II. tohoto rozsudku soud

uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni do třiceti dnů od právní moci rozsudku náhradu nákladů řízení o žalobě v celkové výši 12 269 Kč k rukám jejího zástupce.

10. Zástupce žalobkyně učinil dva úkony právní služby: (1) převzetí a příprava zastoupení s (2) podáním žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu]. Od účinnosti vyhlášky č. 258/2024 Sb. se v advokátním tarifu již nesnižuje sazba odměny pro sociální věci. Podle nynějšího znění § 9 odst. 5 advokátního tarifu se totiž za tarifní hodnotu ve věcech žalob, kasačních stížností a dalších právních věcí projednávaných podle soudního řádu správního považuje částka 88 000 Kč. Podle § 7 odst. 5 advokátního tarifu pak sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty přes 10 000 Kč do 200 000 Kč činí 1 500 Kč a 40 Kč za každých započatých 1 000 Kč, o které hodnota převyšuje 10 000 Kč. Za jeden úkon právní služby ve správním soudnictví tak náleží nově 4 620 Kč. Režijní paušál pak podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu nyní činí 450 Kč. V tomto případě za dva úkony právní služby tedy jde o 10 140 Kč. Zástupce žalobkyně pak doložil, že je plátcem DPH, která činí 2 129 Kč.
11. Celková částka odměny zástupce žalobce tak dělá 12 269 Kč. Žalovaná má povinnost ji k rukám zástupce žalobce uhradit do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 20. června 2025

Martin Kopa, v. r.
samosoudce